

[Grünbaum.]

indkomst, og det drejede sig om det, vi skal tale om her i dag, om kildeskatten med samtidig gennemførelse af særbeskatningen af hustruindkomster.

Jeg tror, vi i dag kan fastslå, at intet parti i dette høje ting drømmer om at genindføre skattefradragetsreglen, i hvert fald for stats-skattens vedkommende — jeg skal senere sige noget om kommuneskatten — og jeg tror også, vi kan fastslå, at kildeskatten og særbeskatningen nu vil blive gennemført — det regner jeg da for helt givet. Spørgsmålet er jo kun, hvornår og hvordan, og de fire forslag, vi i dag har til behandling, er i sig selv udtryk for, at det ikke længere er muligt at forhindre gennemførelsen af den store skattereform, kun at forhale den. Desværre må jeg sige, at det efter de foreliggende forslag ser ud til, at vi nu, efter at de tre partier har dannet regering, heller ikke undgår visse forringelser af kildeskatteordningen.

Lad mig tage hovedloven først, forslaget til ændring af loven om selve opkrævningen af kildeskatten. Der er her en hel del forbedringer, men desværre også forringelser. Nogle af ændringerne er fremkommet som resultat af arbejdet i den forrige regerings tid, det gælder f. eks. forslaget om at erstatte det såkaldte tabeltræk med en opkrævningsprocent, der fastsættes individuelt efter den enkelte skatteydners forhold. Denne vigtige ændring imødekommer et ønske hos arbejdsgiverne, og jeg tror, at vi her ved den aftale, der blev truffet med Dansk Arbejdsgiverforening, fandt frem til en ordning, der indebærer en fordel for alle parter. Opkrævningen bliver lettere for arbejdsgiverne, især hvor lønregnskab udføres ved hjælp af EDB-teknikken, og denne ordning vil også medføre en bedre ordning, tror jeg, for beskattningen, hvor der er tale om svingende indkomster, hvilket er en fordel, også for den enkelte lønmodtager.

Jeg vil gerne fremhæve, at fastholdelsen af systemet med fast fradragbeløb på skattekortet sammen med denne opkrævningsprocent sikrer, at vi får en kildeskat, hvor skatten i de enkelte situationer følger indtægten med øjeblikkelig virkning. Det er jo det væsentlige i kildeskatten, at skatten kan følge indtægten med det samme; det er jo det, de fleste ønsker, og det er det, de

venter sig af kildeskatten. Går indtægten af den ene eller den anden grund ned, skal skatten straks følge med ned og ikke, som efter det radikale forslag, først blive reguleret, efter at en måned eller to er gået, så man kan risikere at få den høje skat på et tidspunkt, hvor måske indtægten er væsentligt lavere, end den var, da denne skat blev beregnet. Jeg noterer med tilfredshed, at forslaget på dette punkt ikke ændrer noget i forhold til det udkast, der var udarbejdet inden regeringsskiftet.

Det samme gælder forslaget om børns beskatning, hvor man tager konsekvensen af, at børnetilskudsordningen samtidig med kildeskattens ikrafttræden helt skal frigøres fra beskatningssystemet i henhold til den lov, som daværende familieminister Camma Larsen-Ledet fik vedtaget herom i dette høje ting. Det gælder endvidere de foreslåede regler om beskatningen af personer, der tager ophold i Grønland. Her foreslås nu ensartede regler, så beskatningen bliver den samme, hvad enten man under ophold i Grønland bevarer sin bopæl i det sydlige Danmark eller ej. I begge tilfælde opnås nu skattefriheden, når opholdet i Grønland bliver på mindst to år.

Også en række af de øvrige, mere teknisk betonedede forslag til ændringer, der er fremkommet som resultat af arbejdet med kildeskatten, er forbedringer. Jeg vil særlig gøre opmærksom på forslaget til ny § 54, der indebærer en efter min mening meget vigtig nydannelse. Efter dette forslag skal finansministeren have adgang til at bestemme, at der skal foretages en procentvis forhøjelse eller nedsættelse af det indkomstgrundlag, der er anvendt ved forskudsansættelsen. En sådan beslutning kan træffes for en eller flere erhvervsgrupper, og hensigten hermed er at skabe bedst mulig overensstemmelse med den endelige slutskat for det pågældende år og — hvad der også må understreges — at skabe større ligestilling mellem den skat, der løbende skal betales af lønmodtagerne og af de selvstændige erhvervsdrivende. Lønmodtagerne vil jo under et kildeskattesystem altid komme til at betale af den faktisk tjente indkomst, medens den selvstændigt erhvervsdrivende skal betale på basis af den forventede indkomst, der som hovedregel vil blive ansat efter den seneste skatteligning, altså på basis af et